

4405. ²³/₅ 40: 1. Beh. af F. t. L. om det for Regulering af Arbejdslønninger gældende Pristal. 4406

[Rager.]

man maa stille til os, er, at Lovene bliver saa klart udformet og let forstaaelige som muligt.

Blandt de Lovforslag, som nu ligger fremme her, er der et, jeg vil nævne som Bevis for, hvorledes man søger at udnytte alle Muligheder. Gennem Tiden har vi haft Kritik vedrørende Spørgsmaalet om Landbrugets Forsyning med den fornødne Arbejdskraft. Forskellige Forslag har været fremsat om, hvorledes man skulde komme Mangelen af Arbejdskraft til Livs. Megen Kritik har været rejst, dels berettiget, maaske ogsaa uberettiget, men i Lovkomplekset her findes ogsaa et Forslag, som har taget dette Problem op til Løsning. Mange, overordentlig mange, usikre Momenter er til Stede i Øjeblikket, og Situationen skifter fra Dag til Dag.

Jeg tror ikke, nogen vil paastaa, at Regeringen paa alle Punkter har truffet det eneste rigtige, det vilde næppe være muligt i Dag, men jeg tror, man er kommet saa nær det rigtige, som det har været muligt, og jeg tror, at dette Komplex vil give os et godt Grundlag at arbejde videre paa i den Tid, der kommer. Der kan være megen Anledning til Pessimisme, man maa lægge økonomiske Byrder paa Folk, hvis Penge ikke er for store i Forvejen, og det gør man ved dette Lovforslag her. Det kunde gøre dem til Pessimister, men hvad hører man? De fleste siger: Bliver det ikke værre end dette, kæmper vi os vel nok igennem. De ved, det er et Offer, men jeg tror, det er af moralsk Betydning i Øjeblikket, at Sindene herhjemme netop hærdes paa den Maade. Der er saa meget, som stemmer pessimistisk i Øjeblikket, men jeg haaber alligevel, at vi igennem Pessimismen alle maa arbejde os frem til den sunde Optimisme, som til syvende og sidst er det eneste, der kan bygges videre paa, og jeg tror, at det Komplex, her ligger, vil kunne hjælpe dertil.

Jeg anbefaler det her specielt til Behandling værende Lovforslag om Pristallet til Vedtagelse.

Valdemar Thomsen: Ja, det er altsaa sket, det, jeg har ventet paa: Nu er der talt vidt og bredt, Bjerget har barslet, men det blev ikke de 9 Vidunderbørn, man

søger at give det Udseende af, det blev kun en Mus! Det store — alt for store — Ministerium, Forhandlingernes Forløb og det foreliggende Resultat er — saadan staar det for mig — een stor Fiasko. For alle, der havde ventet, at Samlingsministeriet var dannet under Forudsætning af, at den hidtidige Linje ikke lod sig videreføre, maa det være en stor Skuffelse mere end en Maaned efter Regeringens Tilblivelse at faa en Meddelelse af det Indhold, Statsministeriet udsendte i Fredags. I Meddelelsen hed det, at de Forhandlinger, der har fundet Sted angaaende de økonomiske Vanskeligheder, som Tiden medfører, er tilendebragt, og det maa vel opfattes derhen, at naar nu det, som der er proklameret Enighed om, er gennemført, er de Vanskeligheder, Tiden medfører, overvundet saa godt, som det i det hele taget lader sig gøre med de Evner, Regeringen er i Besiddelse af. Naar man erindrer, hvilke overmaade store Vanskeligheder vi stod over for allerede forud for den 9. April, og gør sig klart, at Nationalindtægten vil svigte, og at en fuldstændig Omlægning af vor Udenrigshandel skal gennemføres, saa læser man videre i Regeringens Meddelelse for om muligt at erfare, hvad dens Kriseprogram gaar ud paa. Det kan siges med faa Ord.

Man er enedes om ved Lov at ophæve en Overenskomst, der aldrig burde have set Dagens Lys, og som en Erstatning for det Samfundssind, Fagforeningerne nu ved Lov tvinges til at udvise, ydes der Lempelser i visse Afgifter; som Erstatning betales 20 Mill. Kr. kontant, og desuden oprettes en Krisefond til Støtte for Beskæftigelsen paa 100 Mill. Kr. Til Landbruget er der som en særlig Opmuntring — det var det, vi behandlede under den foregaaende Sag —, at en Voldgiftsret, i hvilken Statsministeren vælger Formanden, vil fastsætte de Lønninger, Landbruget for Fremtiden har at betale, og det vil altsaa sige yderligere Lønstigning.

Efter at der nu har været lidt, alt for lidt Tid til at sætte sig ind i de foreliggende Forslag, forstaar man saa udmærket, at den højtærede Statsminister ikke, som Skik ellers er, naar der dannes et nyt Ministerium, eller naar et gammelt Ministerium undergaar en saa grundig Rekonstruktion, som det her var Tilfældet, føler Trang til at frem-